

Jancsi és Juliska – Meseopera élménybeszámolója

December 19-én este volt Engelbert Humperdinck: Jancsi és Juliska című meseoperájának bemutatója, melyben a Magyar Állami Operaház énekművészei mellett iskolánk kórusa is közreműködött. Néhányukat kérdeztük, mégis milyen élmény volt egy ekkora műsorban szerepelni, milyen kulisszatitkokat tudnának elárulni nekünk, hiszen számos délutánt és estét töltöttek próbákkal.

Humperdinck főműve, a Jancsi és Juliska 1893-as bemutatása óta világszerte a karácsonyi repertoár közkedvelt darabja, amelyet sokan a Wagner utáni romantika egyik legszebb és legizgalmasabb művének tartanak. Humperdinck 1890-ben egy rövid zenés játékot, dalsorozatot komponált testvére kérésére, aki ezzel kívánta gyermekeivel közösen meglegelni férjét születésnapja alkalmából.

Az opera első jelenete egy kicsiny, szegényesen bútorozott házikóban játszódik. A szoba hátsó falán egy kicsi ablakon keresztül a varázslatos erdőre nyílik kilátás. Az erdőre, mely egyszerre hívogató és ellenséges, az erdőre, melyet akár az opera egyik főszereplőjének is tekinthetünk. Az opera második felvonásának végén a gyümölcsöt szedő gyerekeket az erdőben éri az este. Megjelenik álommanó és eléneklik az esti imát: *„Amikor álmra hajtom fejem, tizennégy angyal vigyáz rám...”* Békésen elszunnyadnak és álmukban tizennégy angyal ereszkedik le hozzájuk. (filharmonikusok.hu)

A kórus minden megkérdezett tagja köszönetet mondott Sándorfi Olga tanárnőnek a felkészítésért és a lehetőségért, valamint Horváth Andrea tanárnőnek is. Köszönjük mi is!

A beszámolókból, ha két szót kellene kiemelnünk, akkor ezek lennének: fárasztó, felejthetetlen.

7.z osztály tanulóinak beszámolója:

Domonkos Gitta:

Nagyon érdekes volt belecsöppenni a zenekar és az operaénekesek világába. Tényleg, mint a filmekben, olyan volt a kulisszák mögött. Izgalmak, suttogások közepette vártunk, hogy színpadra lépjünk. Sohasem képzeltem, hogy híres operaénekesekkel együtt fogok a folyóson várni, és még egy színpadon is leszünk. Érdekes volt látni, hogy bizony ők is izgulnak, ugyanolyan emberek ők is. Nagyon sok energiát adtak nekünk, már csak azzal is, amikor köszöntek nekünk, megkérdezték, hogy vagyunk és mindig hozzátettek valami kedves, bátorító szót: *„Csak ügyesen!”* Rendkívül jól tudtunk együtt dolgozni, hiszen ők sem dolgoztak még így. Minden szavukra nagyon figyeltünk, és láttuk, hogy örömmel foglalkoznak velünk. Örök emlék marad számomra, hogy olyan karmesterrel dolgozhattunk együtt, aki megértő, szívélyes és türelmes volt velünk. Eddig ilyesmit csak a tévében láttam, most pedig egy légtérben voltam mindenkiel. Összességében leírhatatlan, felejthetetlen élmény volt ez, ami örökre bennem marad.

Kovács Hanna:

Nagyon szép emlék a tegnapi nap. Érdekes volt hallani, hogy mennyien és hogyan készülnek rá. Minden perce példaértékű (ahogy fogadtak minket, ahogy viselkedtek velünk), és csodás volt. Nagyon jól meg volt rendezve minden, fantasztikus volt a díszlet, mindenki maximálisan kitett magáért és az operáért. Megérte a sok készülődést!

Kőhalmi Zsófia:

Én nagyon jól éreztem magam, izgalmas volt igazi operaénekesekkel együtt énekelni, és már csak úgy együtt lenni. Mindenki nagyon kedves volt, és a kedvenc részem is az volt, amikor közösen énekeltünk. Felejthetetlen számomra ez az este.

Németh Fanni:

Nagyon jól éreztem magam az elmúlt néhány hétben. Jó volt a közösség, mindenki nagyon kedves volt és segítőkész. A rendező és a karmester is nagyon barátságos volt.

A kedvenc részem az volt, amikor futkoshattunk a zenekar és a közönség közötti részen. A másik pedig, amikor kimásztunk a boszorkány kemencéjéből, és Jancsi és Juliska majdnem mindenkivel csinált valamit a színpadon; megpörgettek, megsimogattak minket. Szuper volt!

Paukovits Hanna:

Nagyon sokat kellett készülni erre az operára, de megérte, hogy reggelente próbák voltak, hogy nap közben, hogy délutánonként és esténként is. Külön öröm volt számomra, hogy akik megnézték az előadást, élvezték és tetszett nekik. Fárasztó volt ugyan, de a végén boldogan és büszkén állhattunk ki. Tetszettek azok a részletek is, amikben az éneklés mellett mi is szerepet kaptunk. Nagyon ötletes volt a díszlet, mindenki eszméletlenül tehetséges volt körülöttünk. A karmester mindig tudta mikor, mit kell csinálni, mi következik. A rendező nagyon lenyűgöző volt, ahogy kitalált mindent a darabba. A szereplők és a zenekar mindig nagyon kedves volt velünk, így mi is jól éreztük magunk.

Seres Tiana:

Nagyon érdekes volt ilyen szép díszletek között fellépni. A szereplők nagyon kedvesek voltak és olyan szépek! Nekem a kedvenc részem az volt, amikor bújócskázni, fogócskázni, tapsolni és játszani kellett nekünk a színpadon. Az is szuper volt, amikor kijöttünk a kemencéből, és elkezdtünk énekelni. A szereplés után nagyon sokan gratuláltak nekünk is, ami nagyon jól esett, mert azt jelenti, hogy mi is ügyesek voltunk.

8.z osztály tanulóinak beszámolója:

Kiss Boglárka:

Az operában szerepelni egy igazán különleges élmény volt. Bár a próbák nagyon sokáig tartottak és gyakran fárasztóak is voltak, de szerintem megérte. A rendező, a zenekar és a fellépők is elképesztően kedvesek és befogadóak voltak, még mi, gyerekek is felnőttek érezhettük magunk. A színpadon lenni is nagyon jó volt, más volt, mint eddig, és a visszajelzések alapján nem csak mi élveztük az előadást. A zenekar is igazán kedves volt a próbákon és meg is tapsoltak minket, és támogattak. Remélem, örömet okoztunk a nézőknek úgy, ahogy nekünk örömet okozott ez a fellépés.

Németh Dóra:

Az előadás éjszakáján már kicsit én is izgultam, pedig már álltam néhányszor a színpadon a kórossal. Az énekesek a próbákon és az előadáskor is nagyon kedvesek voltak, próbálták oldani bennünk a feszültséget a szünetekben. Jól esett. És a színpadon állni is nagyon jó volt, főleg egy kemencéből előbújni és úgy felállni a színpadra. A sok gyakorlásnak meglett a gyümölcse.

Papp Luca:

A próbák nagyon jók voltak! Azt vettem észre, hogy azokon sokkal jobban izgultunk, mint eddig a fellépéseken. A kulisszák mögött történt is velem egy kedves dolog, amire mindig szívesen fogok visszaemlékezni. Épp pihenőt tartottunk, s csak úgy elkezdtem énekelni, hogy megnyugodjak kicsit. Ekkor az apukát játszó szereplő odajött hozzám, merthogy az ő szövegét énekelgettem, s azt mondta: „*Nem is rossz!*” Nagyon jól esett.

Soós Júlia:

Új élmény és egyben fárasztó is volt az elmúlt időszak, de az eredménye meglett. Rengeteg időt és energiát fektettünk a felkészülésbe. Fáradtan is itt voltunk az iskolában, és legjobb tudásunk szerint igyekeztünk itt is helyt állni. Nem volt egyszerű feladat, de sok tapasztalatot szereztünk ezáltal. A zenészekkel és a színészekkel való próbák is ilyenek voltak. Számos emléket szereztünk, melyekre évek múlva is szívesen emlékezünk vissza. Bár az oda vezető út nagyon fárasztó volt, így, hogy túl vagyunk rajta, azt kell mondjam, igazán megérte.

Szalai Magyar Magdaléna:

Számomra nagyon kiemelkedő volt az elmúlt néhány hét. A próbák esténként nagyon-nagyon fárasztóak voltak, de közben izgalmasak is. A színpadok mögött nagy volt az izgalom, hogy mikor jövünk már? Meddig kell még várni? Vajon jól fog sikerülni? Teljesen más volt ezek mögött a színpadok mögött, mint az iskolai hangversenyen. De örülök, hogy ezt ezzel a kórossal tapasztalhattam meg, és

részt vehettem egy ilyen előadásban. Összességében szerintem nagyon jó csapattal dolgoztunk együtt, mindenki kedves és segítőkész volt. Nagyon tetszett.

Vadvári Júlia:

Hatalmas lehetőség volt ez a kórus számára, így természetesen belevágtunk! Nagyon nehéz heteken vagyunk túl, és emiatt igencsak fáradtak vagyunk, de azt hiszem, megérte. Egy héten legalább 10 próbánk volt, néha a 0. órában, néha a 7.-ben de minden kórus- és énekórán is próbákkal teltek az elmúlt napok. Amíg nem mehettünk a Sportházba, addig a Bartók teremben vagy a zeneiskolában gyakoroltunk a zenekarral.

Maga a szereplés fantasztikus volt! A szólisták nagyon kedvesek voltak velünk, és közelről is láthattuk, milyen tehetségesek. A családom és barátaim, akik megnézték minket, mind azt mondták, hogy nagyon tetszett nekik a darab. Remélem, lesz még ehhez hasonló lehetőségünk.